

бѣше са виждало йоще въ тѣзи страна. За да напечата асигнациитѣ, Франклинъ отиде въ Филадельфія, дѣто той извърши тѣзи работа предъ очитѣ на най-знатнитѣ хора въ областъта. Тѣзи знатни лица имахъ за длѣжностъ да нагледватъ колко напечатани билети излѣзвахъ и прибирахъ дѣскитѣ. Кеймаръ спечели много пари; но Франклинъ спечели приятелството и почетъта на членовѣтѣ на Ньов-Йоркеското общество, съ които прекара три мѣсеци. Всички похвалявахъ вѣщината и майсторството на Франклина. Обширността на нѣговитѣ знания, вѣрността на неговитѣ свѣденія, изящността на неговата обнаска и неговийтъ уменъ разговоръ причинявахъ тѣмъ най приятно впечатление. Единъ отъ тѣзи членове на обществото, твърдѣ опитенъ и проникателенъ старецъ, главенъ надзирателъ на областъта, Исаакъ Детау, каза Франклину: както предвиждамъ, вий ще замѣстите скоро Кеймара и ще направите голѣмо богатство въ Филадельфія.

Старецътъ не са излъга. Скромната нова книгопечатница са отвори въ 1728 година. Тя имаше само една преса. Франклинъ и другартъ му Меридитъ хваняхъ за книгопечатница една кѣща за 24 фунта стерилинги, при тържището на Филадельфія. Праздната частъ на кѣщата тѣ дадоха подъ наемъ на стѣклара, Тома Гедфрея, у когото земахъ обѣдата си. Преди да дѣлѣтъ печала тѣ имахъ да плащатъ 200 фунта стерилинги разнесени за купуване на нѣкои вещи въ печатницата, за наема на кѣщата и за разносцитѣ на Меридита и на Франклина. Това са виждаше толкозъ